

Η νουβέλα αυτή δημιουργεί στον αναγνώστη ποικίλα και αντιφατικά συναισθήματα, τα οποία μεταβάλλονται με την πορεία και την εξέλιξη της ιστορίας του βιβλίου. Ο κεντρικός ήρωας, ο Σαντιάγκο, είναι ένας ψαράς ο οποίος ζει μόνος του σε μία καλύβα σε ένα ψαροχώρι με μόνη του συντροφιά ένα παιδί, τον Μανολίνο, ο οποίος τον συνόδευε ορισμένες φορές στο ψάρεμα. *Ο γέρος και η θάλασσα*, στην πραγματικότητα, παρουσιάζει την ιστορία του άτυχου ψαρά που επί ογδόντα τέσσερις ημέρες δεν έχει πιάσει ούτε ένα ψάρι και την ογδοηκοστή πέμπτη ανοίγεται αποφασισμένος να πιάσει ένα μεγάλο ψάρι. Από εκείνη τη στιγμή αρχίζει να ξεδιπλώνεται το λογοτεχνικό μεγαλείο του Χέμινγκουεϊ με τις παραστατικές περιγραφές που πραγματικά αποδίδουν στον αναγνώστη μια εξαιρετικά ρεαλιστική απεικόνιση τόσο του φυσικού τοπίου όσο και του ψυχισμού του ήρωα την κάθε στιγμή. Μέσω των περιγραφών ο αναγνώστης ταυτίζεται με τον Σαντιάγκο στην προσπάθειά του να πιάσει το μεγάλο εκείνο ψάρι και στη συνέχεια να το προστατέψει από τους «εχθρούς» του, αφού οι εικόνες που παρουσιάζονται είναι καθηλωτικές -και ωμές σε ορισμένα σημεία- προκαλώντας το δέος και την απόγνωση που βιώνει ο ήρωας κατά τη προσπάθειά του αυτή. Συνολικά, αυτή η νουβέλα αποτελεί έναν ύμνο για τη σχέση του ανθρώπου με το φυσικό περιβάλλον αλλά και με τον ίδιο του τον εαυτό, καθώς δοκιμάζεται σε οριακές συνθήκες και καταστάσεις τόσο ψυχικές όσο και σωματικές που τον οδηγούν στα αντίστοιχα συναισθήματα.

Βασίλης Φελέκης

